

ikke at sige sørgelige, Kaar adskillige af disse Pensionister henslæbe den sidste Del af deres Dage.

Dette er i Hovedtrækkene de Bemærkninger, jeg har ment det nødvendigt at fremsætte. Jeg har, som sagt, maattet række mig paa mange Punkter for at naa det Resultat, jeg har været med til at fremskaffe, men jeg tror, at det gennemgaaende vil skaffe Lykke og Glæde og Tilfredshed i Lærernes Hjem, og ingen vil nægte, at der er taget saadanne Hensyn, at de med rolig Eftertanke, selv om de kunde ønske enkelte Punkter ændrede, maa erkende, at der er vist stor og god Villie til endelig at bringe dem paa en nogenlunde til deres Stilling svarende Fod. Ud fra dette Synspunkt mener jeg, det er rigtigt at gaa den Vej, jeg er gaaet, og jeg opfordrer varmt mine Meningsfæller til at stemme for de Ændringsforslag, jeg har tiltraadt.

K. Pedersen: Da de fleste af de Ændringsforslag, hvoraf jeg er Medforlagsstiller, allerede ere motiverede af det ærede Medlem for Fakse (Stauning), kan jeg for saa vidt spare mig en hel Del Bemærkninger, men der er dog et Par Ændringsforslag, som jeg vil gøre nogle Antegnelser ved. Ændringsforslaget under Nr. 14 er det vigtigste af dem. Det gaar ud paa, at Statskassen skal bære samtlige Byrder ved disse Forhøjelser af Lærernes og Lærerindernes Løn. Dette Forslag falder godt i Traad med, hvad der er ønsket af Repræsentanterne saavel for Landkommunerne som for Købstadkommunerne. De, der kende Forholdene i Landkommunerne — og dem kender jeg bedst —, ville vide, at Landkommunerne for en stor Del arbejde med Underskud, dels paalægges der stadig Byrder direkte fra Statens Side, og dels stige Kommunernes Udgifter ret betydeligt til Alderdomsforsørgelse, Fattighjælp m. m. Og Kommunerne ere ikke saa heldigt stillede som Staten at have indirekte Skatter, der aarlig stige af sig selv. Kommunerne have kun den Vej at gaa at forhøje Skatteprocenten. Og som jeg omtalte ved første Behandling, vil det kommunale Arbejde lide Skade ved denne Stigning i Udgifterne. Paa den anden Side tror jeg, at Folkeskolen ikke vil tabe sin Karakter af Folkeskole, fordi Staten giver et større Tilskud til Lærerlønningerne. Beboerne skulle nok vide at hævde den Stilling, de en Gang have, og selv om Staten betaler en Del, er det dog vore egne Penge. Disse Penge komme ikke udefra, vi ere selv med

til at fylde Statskassen. Jeg mener altsaa, at det er fuldt ud forsvarligt baade af Hensyn til Skolen og af Hensyn til Kommunens Arbejde at lægge disse Udgifter over paa Staten alene.

Ændringsforslag Nr. 19 er stillet af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) og mig. — Det gaar ud paa, at vore Forskolelærerinder skulle have et Tillæg paa 100 Kr. mere, end Forslaget gaar ud paa. Jeg tror ikke, at noget Medlem skal have let ved at gaa imod det. Vi ere nemlig gaaede med til Ændringsforslaget om at forandre de 25 pCt. til 200 Kr., 100 Kr. og 50 Kr. Men de 50 Kr. for en Forskolelærerinde er langt ringere end de 25 pCt., som Ministeren har foreslaaet. Men dertil kommer, at vi under et andet Ændringsforslag har forhøjet Lønningstillæget for Lærerinder fra 600 til 800 Kr. Og deraf mener jeg, Følgen maa være, at vi forhøje Lønnen for Forskolelærerinder fra 300 til 400 Kr. At vi have forladt de 25 pCt., er i særlig Grad gaaet ud over Forskolelærerinderne. Man kan sige, at Forskolelærerinderne maaske ere en ringere Arbejdskraft i Skolens Tjeneste end Lærerinderne. Men jeg tror nu ikke, det er saaledes, og i alle Tilfælde er Institutionen godkendt, naar vi have indført den ved Skoleloven, og saa skal deres Løn ogsaa være nogenlunde anstændig. Desuden bliver deres Uddannelse ogsaa forbedret og udvidet. De gøre et baade for tjenstfuldt og dygtigt Arbejde. At undervise de mindre Børn kræver maaske ikke i saa høj Grad en Fond af Kundskaber, men det kommer i høj Grad an paa Anlæg, Lyst og Punktighed i Arbejdet og ikke saa meget paa den Eksamen, de have taget. Jeg maa derfor meget anbefale Tingets Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag. Det er i fuldkommen Kontakt med de Anskuelser, der ligge til Grund for selve Forslaget.

Jeg skal dernæst omtale Mindretalsforslaget under Nr. 23 om at forhøje Honoraret for Undervisning i Haandarbejde fra 50 til 100 Kr. De 50 Kr. ere en meget tarvelig Betaling for de 6—8 Timers Arbejde, der paalægges vore Forskolelærerinder ud over det normerede Timetal. Jeg er ikke af den Mening, som jeg har hørt andre gøre gældende, at det at undervise mindre Børn skulde være lettere end at undervise store. Jeg tror lige det modsatte, jeg tror netop, at de mindre Børn kræve et særligt Arbejde ved hvert enkelt Barn, og det er langt mere trættende, end hvis man kan tage Klassen under eet og under-